

ἀλλ' ἄς ἀνακεφαλαιώσῃ ὅλα τὰ μεγάλα κατορθώματα καὶ τὰς ἐπιφανεῖς ἀρετάς του, καὶ ἄς στοχασθῇ ἔπειτα ποῖος καὶ τί εἶναι αὐτὸς ὁ ἐξυβρίζων τὸν ἄνδρα, ὅστις ἔφθασεν εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς ἀνθρωπίνου εὐδαιμονίας, ὅστις ἦτον ὁ ἀδιαφιλονεικῆτος μονάρχης ἀμφοτέρων τῶν ἡπείρων, καὶ ὅστις ἦτον ἐγνωσμένος κατ' ὄνομα εἰς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην.

Ἄς στοχασθῇ ταῦτα, ἐξαιρέτως ἐν αὐτὸς ἦναι μηδενὸς λόγου, εἰς τὰ μικρὰ καταγινομένοις, καὶ ὅμως ἀνίκανος καὶ ταῦτα ὀρθῶς νὰ διατάξῃ. Δὲν ὑπῆρχεν, ὡς πιστεύω, κατ' ἐκείνον τὸν αἰῶνα, τὸ ἔθνος, ἢ πόλις, οὔτε τὸ ἄτομον, εἰς ὃ δὲν εἶχε φθάσει τὸ ὄνομα τοῦ Ἀλεξάνδρου. Τὴν γνώμην μου λοιπὸν θέλω ὁμολογήσειν, ὅτι ὄχι ἄνευ εἰδικῆς τινος σκοποῦ τῆς Θεότητος ἐστάληται τοιοῦτος ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον, τοσοῦτον ἀνώτερος ὄλων τῶν προγενεστέρων αὐτοῦ.»

Οἱ ἀξιοπιστότεροι ἱστοριογράφοι τοῦ Ἀλεξάνδρου εἶναι ὁ Ἀρρίανος καὶ ὁ Στράβων· οἱ δὲ τερπνότεροι μυθιστοριογράφοι αὐτοῦ ὁ Κούιντος Κούρτιος καὶ ὁ Πλούταρχος.

Η ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ.

ΤΟ Μαρρόκον εἶναι αὐτοκρατορία ἐν τῇ Βορείῳ Ἀφρικῇ, ἐκτεταμένη ἀπὸ μεσημβρίας εἰς ἄρκτον μεταξύ 27 καὶ 36 Β'. πλάτους, καὶ ἀπ' ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς μεταξύ 1 20 καὶ 11 30 Δ'. μήκους. Συνορεύει δὲ πρὸς βορρᾶν μετὰ τῆς Μεσογείου, κατὰ τὸ βορειοδυτικὸν καὶ δυτικὸν μετὰ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, πρὸς νότον μετὰ τῆς Σαχάρας, καὶ πρὸς ἀνατολὰς μετὰ τῆς Ἀλγερίας. Ἡ ἐπιφάνειά της ὑπολογίζεται ὡς 274,000 τετραγωνικῶν μιλίων, ἢ περίπου 50,000 τετραγωνικῶν μιλίων μᾶλλον ἢ τῆς Γαλλίας.

Τὴν ἐκτεταμένην ταύτην χώραν ποικίλλουσιν εἰς τὸ ἄκρον ὄρη, λόφοι, πεδιάδες, καὶ κοιλάδες. Τὸ κυριώτερον ὄρος αὐτῆς εἶναι ὁ Ἄτλας, ὅστις πρὸς νότον τῶν 82 καλεῖται ὁ Μείζων Ἄτλας, πρὸς ἄρκιον δ' αὐτῶν ὁ Ἐλάσσων Ἄτλας. Μῆνός τινος τοῦ ἐνικουτοῦ εἶναι χιονοσκεπὴς ὁ Μείζων Ἄτλας, ἀλλὰ πιθανὸν ὅτι οὐδεμία τῶν κορυφῶν αὐτοῦ φθάνει εἰς τὰ ὄρια τῆς διηνεκοῦς παγώσεως. Ὁ Μείζων Ἄτλας δὲν εἶναι πολὺ πλατὺς, διαπερώμενος ἐν γένει εἰς δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας. Ὁ Ἐλάσσων Ἄτλας, καίτοι τὸ φαινόμενον χαμηλότερος τοῦ Μείζονος, ἔχει ὅμως πολλὴ μεγαλῆτερον πλάτος. Καὶ ὁ Μείζων καὶ ὁ Ἐλάσσων Ἄτλας ὑποδιαίρουται εἰς δύο σειρὰς ἕκαστος. Ὁλόκληρος ἡ κατὰ τὴν Μεσόγειον παραλία, περὶ τὰ 320 μίλια μακρὰ, εἶναι ὑψηλὴ καὶ βραχώδης. Ἐπίπεδοι περὶοχαὶ ἀσημάντου ἐκτάσεως ἀπαντῶνται μόνον εἰς τὰς ἐκβολὰς τῶν μικρῶν ποταμῶν. Τὸ ὄρος Ἀδύλη, ἢ ὁ Λόφος τῶν Πιθήκων, ἀπέναντι τῆς Κάλπης, ἦτοι τοῦ βράχου τῆς Γιβραλτάρ, ἀναβαίνει εἰς ἰκανὸν ὕψος.

Οἱ κυριώτεροι ποταμοὶ τοῦ Μαρρόκου εἶναι ὀκτώ τὸν ἀριθμὸν, ἐξ ὧν εἰς μόνον ὁ Μουλουῖας χύνεται εἰς τὴν Μεσόγειον, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπτά εἰς τὸν Ἀτλαντικόν. Ὁ πρῶτος ἔχει 400 μιλίων μῆκος· οὔτοι δὲ 100 ἕως 300.

Τὸ κλίμα δὲν εἶναι τόσον θερμὸν, ὅσον ἠθελέ τις συμπεράνειν ἐκ τῆς τοποθεσίας. Μέγα μέρος τῆς χώρας ἀπολαύει ἐναλλὰξ τὰς θαλασσίους καὶ ἀπογεύσιους αὔρας, καὶ τὰ μέρη δ' ἐκεῖνα, ὅπου αὗται δὲν ἐκτείνονται, καταψύχουσιν οἱ ἐκ τῶν ὀρέων ἀνεμοί.

Πάχνη καὶ χιῶν πίπτουσι μόνον εἰς τὰ ὄρη. Παρὰ τὴν θάλασσαν τὸ θερμόμετρον οὐδέποτε καταβαίνει ὑπὸ τοὺς 39 ἢ 40' καὶ εἰς τοὺς θερμωτάτους δὲ τόπους, γενικῶς δὲν ἀναβαίνει ὑπὲρ τοὺς 84, καὶ σπανίως εἰς 90. Αἱ ὕραι τοῦ ἐνικουτοῦ διαίρουται εἰς ὑγρὰν καὶ εἰς ξηρὰν, ἐξ ὧν ἡ πρώτη κατὰ τὸν χειμῶνά μας.

Τὰ προϊόντα εἶναι σίτος καὶ κριθὴ ἐν ἀφθονίᾳ, δρύϊον, ἀραβόσιτος, καὶ εἶδος τι γεννήματος ἴδιον εἰς τὴν χώραν ταύτην, καὶ χρισμῆσον ὡς ἡ κυριώτερα τροφὴ τῶν κυριωτέρων τάξεων, καὶ λικριῶνται προσίτι τὸ βαμβάκιον, τὸ καπνόχορτον, τὸ σαμάμιον, ἡ κάνναβις, ὁ κρόκος, καὶ διάφορα εἶδη φασηλῶν καὶ πίσων. Οἱ ἔλαιῶνες καὶ ἀμυγδαλεῶνες εἶναι πολὺ ἐκτεταμένοι. Αἱ ὀπῶραι τῆς νοτίου Εὐρώπης, ἐξαιρέτως νὰ σῦκα καὶ τὰ βρόδια, ὑπάρχουσι κοινά. Ὁ φοῖνιξ κυλλιεργεῖται μόνον ἐπὶ τῆς νοτίου κατωφερείας τοῦ Ὄρους Ἄτλαντος, ὅπου καὶ ἐκτεταμένα δάση ἔλαιῶν, κερατειῶν, καρυῶν, ἀκακίων, κέδρων, μικρῶν φοινίκων, καὶ βρωδιῶν, πρὸς τούτοις δὲ καὶ φελλῶν.

Οἰκιστὰ ζωα παντὸς εἶδους εἶναι πολυάριθμα. Τοὺς ἵππους διακρίνει καλλονὴ τις ἰδιαίτερη, τοὺς τε ἐγγυρῶρους καὶ τοὺς ἐξ Ἀραβικῶν καταγομένους· τὰ πρόβατα, ἅτινα θεωροῦνται ὡς ἰθαγενῆ, νομιζόμενα ὅτι ἐκ τῶν ὑπωρειῶν τοῦ Ἄτλαντος ἐξηπλώθησαν εἰς ἑλὴν τὴν οἰκουμένην, παράγουσι μαλλίον ὄχι κατώτερον οἰουδῆποτε τὴν μαλακότητα, λεπτότητα, καὶ λευκότητα· πρόβατα καὶ αἶγες εἶναι πολυαριθμότερα οἰωνδῆποτε ἄλλων οἰκιστῶν ζώων. Δέρματα αἰῶν ἀποτελοῦσιν ἐν τῶν κυριωτέρων ἐξαγωγίμων εἰδῶν. Βόες, ὄνοι, ἡμίονοι, καὶ κάμηλοι τρέφονται πολυπληθεῖς. Εἰς τὰς μεγάλας ἀκαλλιεργήτους περιοχὰς περιοδεύουσιν ἄγρια ζῶα, ὡς λέοντες, πάνθηρες, ὕαιναί, λύκοι, καὶ διάφορα εἶδη ἀνθόπων καὶ δορκάδων, ὡς καὶ πιθήκων καὶ κάπρων ἢ ἀγριοχοίρων. Οἱ μὲν κάπροι πανταχοῦ πλεονάζουσι, τὰ δὲ πλείστα τῶν λοιπῶν θηρίων περιορίζονται εἰς τὰς νοτίους χώρας. Οἱ στρουθοκάμηλοι εὐρίσκονται εἰς τὴν ἔρημον τὴν συνορεύουσαν μετὰ τὰς νοτίους καὶ ἀνατολικὰς περιοχὰς, καὶ τὰ περᾶτον ἐξάγονται. Οἱ γέρανοι καὶ οἱ πελαργοὶ πλεονάζουσι. Αἱ ἀκρίδες λεηλατοῦσιν ἐνίοτε τὰς ἐπὶ τῶν ἐρήμων ἐπαρχίας. Μελίσσαι εἶναι πάγκοιται, καὶ κηρὸς ἐξάγεται.

Ἐκ τῶν μετάλλων, ὁ χρυσοὺς καὶ ὁ ἀργυρὸς εὐρίσκονται μὲν, ἀλλ' ὄχι ἐν ἀφθονίᾳ· ὁ χαλκὸς, περὶ οὗ ἀναφέρει καὶ ὁ Στράβων, εὐρίσκεται εἰσέτι πολὺς· πρὸς δὲ τούτοις, μόλυβδος, σίδηρος, καὶ ἀντιμόνιον.

Ὁ πληθυσμὸς τοῦ Μαρρόκου, κατὰ τὸν πιθανώτερον ὑπολογισμόν, ἀναβαίνει εἰς 8,500,000· συνίσταται δ' ἐκ διαφόρων ἐθνῶν, κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν:—

Ἀμαζιργεῖς, ἦτοι	
Βέρβεροι	2,300,000
Σελλῶχοι	1,450,000
Ἀραβες, ἦτοι	
Μαυρούσιοι, Λουδάγιοι, καὶ ἄλλοι σύμμικτοι φυλαὶ	3,550,000
Βεδουῖνοι, καὶ ἄλλοι καθαροῦ αἵματος	740,000
Ἰουδαῖοι	239,500
Αἰθίοπες, δοῦλοί τε καὶ ἐλεύθεροι ἀπὸ Σουδᾶν,	
Φοῦλοι, Μανδιγγοὶ, κλπ.	120,000
Εὐρωπαϊοὶ Χριστιανοὶ	300
Ἀρνησθητικοὶ	200
	8,600,000

Οἱ Ἀμαζιργεῖς, ἢ Μαζιργεῖς, εἶναι οἱ ἀρχαιότεροι κάτοικοι τῆς Βορείου Ἀφρικῆς, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς γλώσσης των, αἱ διάφοροι τῆς ὁποίας διέλκεται λαλοῦνται ὑπὸ φυλῶν ἐκτεταμένων ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τοῦ Νείλου μέχρι τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Εἰς τὸ Μα-

ράκον διαιρούνται εἰς Βερβέρους καὶ Σελλούχους· καὶ οἱ μὲν Βέρβεροι κατέχουσιν ἀποκλειστικῶς τὴν παρὰ τὴν Μεσόγειον ὄρεινὴν χώραν, καλούμενοι καὶ Ῥιφφίνοι, καθὼ κατοικοῦντες τὸ ὄρος Ἐρ-Ῥίφ. Οἱ δὲ Σελλούχοι κατέχουσι τὸν Μείζονα Ἄτλαντα καὶ τοὺς μεγάλους αὐτοῦ κλάδους, τὸ ὄρος Βεβαουὰν καὶ τὸ ὄρος Ἀδράρ. Καίτοι δὲ λαλοῦντες, κατὰ τὴν κοινὴν γνώμην, διαλέκτους τῆς αὐτῆς γλώσσης, διαφέρουσιν ὅμως κατὰ τὸν φυσικὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ ἔθιμα. Οἱ Βέρβεροι εἶναι σχεδὸν λευκοὶ, μεσίου ἀναστήματος, καλοὶ τὸ σῆμα, καὶ εὐρωστοὶ καὶ ἀθλητικοί· αἱ τρίχες τῶν εἶναι πολλαίαι ξανθαί, ὁμοιάζουσι τὰς τῶν βορείων λαῶν τῆς Εὐρώπης μᾶλλον ἢ οἰουδήποτε ἔθνους τῆς Ἀφρικῆς, καὶ ἔχουσι πολλὰ ὀλίγας τρίχας ἐπὶ τῶν σιαγόνων. Διαιτῶνται γενικῶς ὑπὸ σκηνᾶς, ἢ εἰς σπήλαια τοποθετημένα ἐπὶ ἀποκρήμων καὶ ἀπροσίτων ὄρεων. Εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Σουλτάνου ὀλίγον προσέχουσι, καὶ ὑπακούουσι μόνον τοὺς κληρονομικοὺς ἡγεμόνας ἢ τοὺς κατ' ἔκλογὴν ἄρχοντας αὐτῶν. Εἰς τὰς πεδιάδας κτίζουσι πετρίνους ἢ ξυλίλους οἴκους, ἀλλὰ περιφράττουσιν αὐτοὺς μὲ τοίχους. Τὸ κυριώτερον ἔργον αὐτῶν εἶναι τὸ κυνήγιον καὶ ἡ κτηνοτροφία, καλλιεργοῦσιν ὅμως καὶ τινὰς ἀγρούς, καὶ προσέτι μελισσοκομοῦσιν.

Οἱ Σελλούχοι ὡς ἐπιτοπλεῖστον εἶναι γεωπόνοι, μετέργονται δὲ καὶ ἄλλα διάφορα ἐπιτηδεύματα· εἶναι ὀλιγότερον μὲν εὐρωστοί, πολλὸ δὲ μᾶλλον πεπολιτισμένοι, παρὰ οἱ Βέρβεροι· ἔχουσι κιτρινωπὸν χροῖμα, καὶ ὁμοιάζουσι ὁπωσοῦν τοὺς Πορτογάλλους, ἐξ ὧν νομίζουσι τινες ὅτι κατάγονται.

Οἱ Μαυροῦοι ἢ Βαρβαρέοι εἶναι οἱ πολυαριθμότεροι τῶν ἐν Μαρόκῳ κατοικούντων ἔθνῶν. Ἡ γλῶσσά των εἶναι διάλεκτος τῆς Ἀραβικῆς· ἀλλ' ἀναμεμιγμένη μετὰ πολλῶν λέξεων ἐκ τῆς γλώσσης τῶν Ἀμαζιργγῶν, καὶ ἔτι μᾶλλον μετὰ Ἰσπανικῶν λέξεων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐμπορεῖ ν' ἀποδοθῆι εἰς τὴν ἐξ Ἰσπανίας μετανάστευσιν τῶν προγόνων των μετὰ τὴν κατακτῆσιν τῆς Γρανάτας. Οἱ μετανάσται οὗτοι κατέκησαν εἰς τὰς παρὰ τὸν Ἀτλαντικὸν πόλεις καὶ πεδιάδας.

Οἱ Βαρβαρέοι τοῦ Μαρόκου εἶναι μεσαῖοι ἀναστήματος, καὶ λεπτοὶ μὲν κατὰ τὴν νεότητά, παχυνόμενοι δὲ ὅσον προχωροῦσι κατὰ τὴν ἡλικίαν. Τὸ χροῖμά των διαφέρει μετὰξὺ κιτρίνου καὶ μαύρου, ὡς ἐκ τῶν συγῶν συνοικισίων μὲ μαύρας γυναῖκας ἀπὸ τὴν Σουδάν. Αὐτοὶ εἶναι τὸ μόνον ἔθνος τοῦ Μαρόκου, μεθ' οὗ οἱ Εὐρωπαῖοι ἔχουν ἄμεσον συγκατοινοῦν, καὶ αὐτοὶ ὡς ἐπιτοπλεῖστον κατοικοῦσι τὰς πόλεις· κατέχουσι δὲ καὶ τὰς ὕψηλὰς θέσεις τῆς κυβερνήσεως, καὶ συγκροτοῦσι τὴν στρατιωτικὴν κλάσιν.

Οἱ Ἀραβες εἶναι οἱ ἀπόγονοι τῶν μεταναστευσάντων καθ' ὃν χρόνον διεδόθη ἡ Μωαμεθανικὴ θρησκεία ἐκ τῶν Ἀραβικῶν ἐπαρχιῶν Χεδζας, -Γέμεν, καὶ Ἀδραμαούτ. Ὀλίγαι οἰκογένειαι κατοικοῦσιν εἰς τὰς πόλεις, ἀλλ' οἱ Βεδουῖνοι εἶναι διεσκορπισμένοι ἐπὶ τῶν πεδιάδων, διαιτῶμενοι ἐν σκηναῖς, καὶ προσκαλλημένοι εἰς τὴν ποιμενικὴν ζωὴν των. Εἶναι δὲ γένος εὐρωστον, λεπτὸν, καὶ κάτω τοῦ μέσου ἀναστήματος. Ἡ γλῶσσά των εἶναι ἡ Ἀραβικὴ τοῦ Κορανίου, τὴν ὁποῖαν προσποιῶνται ὅτι λαλοῦσι καθαρὰν.

Οἱ Ἰουδαῖοι εἶναι ἀναμεμιγμένοι μετὰξὺ τούτων ὄλων τῶν ἔθνῶν· κάλλιστα δὲ διάγουσι παρὰ τοῖς Βερβέροις, ὅπου μετέργονται διάφορα ἐπιτηδεύματα· ἀλλὰ παρὰ τοῖς Σελλούχοις καὶ Μαυροῦοις καταδυναστεύονται πολλοὶ, ἐκτεθειμένοι ὄντες εἰς τὴν ἀτιμωτέραν μεταχείρισιν. Εἰς τὰς περαθαλασσίαις καὶ τὰς ἐμπορικὰς πόλεις εὐρίσκονται πολυπληθέστατοι.

Οἱ Αἰθίοπες, ὅτινες εἰσάγονται ὡς δούλοι, πολλαίαι ἀπολαμβάνουσι τὴν ἐλευθερίαν των· ἐπειδὴ δὲ τιμῶνται διὰ τὴν πιστότητά των, ἔκρινον εὐλογον ὁ αὐτοκράτωρ νὰ συγκροτήσῃ ἐξ αὐτῶν τοὺς σωματοφύλακάς του, ὅτινες εἶναι τὸ μόνον τακτικὸν στρατεύμα τῆς αὐτοκρατορίας, μὴ ὑπερβαῖνον πρὸς τὸ παρὸν ἔτος.

ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ.—Ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι ἐνδύονται ὡς ἐπιτοπλεῖστον μάλλινα φορέματα, χειροτεχνοῦνται πλείστα πρὸς ἐσωτερικὴν ἀνάλωσιν, παχυλοῦ τινος εἶδους. Ἐν τῇ πόλει Φέζ κατασκευάζονται τὰ πασίγνωστα καὶ πολὺχρηστα κόκκινα φέσια, καὶ τινὰ εἶδη μεταξωτῶν, μάλιστα δὲ ζῶναι, συνυφαινόμενα κάποτε μὲ χρυσῆν κλωστήν. Τὰ καλλήτερα τῶν μεταξωτῶν κατασκευάζονται ἐκ μετάξης τῆς Συρίας· τὰ δὲ κοινότερα ἐκ μετάξης παραγομένης ὑπὸ τῶν Βεδουίνων. Ὑπερέχουσι προσέτι οἱ κάτοικοι τῆς Φέζ ὡς χρυσοχόοι, λιθοκόλληται, καὶ λιθοτόμοι· πολλοὶ δ' ἐξ αὐτῶν ἐνασχολοῦνται καὶ εἰς τὴν δερματοουργίαν καὶ εἰς τὴν κεραμικὴν.

Ἡ βυρσοδεψικὴ γνωρίζεται ἀριστα. Εἰς τὰ περίεξ τῶν πόλεων Ἐλ Κασάρ καὶ Μεκινέξ κατασκευάζεται δέρμα καλῆς ποιότητος. Τὰ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ βυρσοδεψεῖα εἶναι πολλὰ ἐκτεταμένα, καὶ τὸ ὑπ' αὐτῶν παραγόμενον δέρμα ἀνώτερον οἰουδήποτε ἐν Εὐρώπῃ κατασκευαζομένου. Οἱ βυρσοδέψαι ἔχουσι τὴν τέχνην τοῦ ἐργάζεσθαι τὰ δέρματα λεόντων καὶ πανθῆρων, καὶ τοῦ δίδειν εἰς αὐτὰ χροῖμα χιονόδου λευκότητος, ὁμοῦ δὲ καὶ μαλακότητα μεταξίου. Τὸ Μαροκανὸν λεγόμενον δέρμα τῆς πρωτεύουσας εἶναι κίτρινον, τὸ ἐν Ταφιλέτ πράσινον, τὸ δ' ἐν Φέζ βάπτεται κόκκινον. Τὰ φαῖδρά των χροῖματα λογίζονται αἰμίμητα ἐν Εὐρώπῃ. Εἰς τινὰ μέρη, καὶ ἰδιαίτερώς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Δουκάλλαν, χειροτεχνοῦνται τάταπτες ὁμοιοὶ τῶν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ.—Ἡ αὐτοκρατορία τοῦ Μαρόκου συνίσταται ἐκ τῶν δύο βασιλείων τῆς Φέζ καὶ τοῦ Μαρόκου, καὶ ἐκ τοῦ μικροῦ βασιλείου τῆς Ταφιλέτ. Ὁλόκληρος ἡ χώρα διαιρεῖται εἰς τριάκοντα διοικήσεις, ἐξ ὧν δεκαπέντε ἀνήκουσι εἰς τὴν Φέζ καὶ δεκαπέντε εἰς τὸ Μαρόκον. Αἱ χωρὶς Δράχχα, Ταφιλέτ, καὶ Σεγελέσσα διαιροῦνται εἰς δύο ἄλλας διοικήσεις.

Κατὰ τὴν ἐπὶ τῆς Μεσογείου παραλίαν τοῦ Μαρόκου ἔχουσι οἱ Ἰσπανοὶ τρία φρούρια, μηδεμίαν ἔχοντα συγκατοινοῦν μετὰ τοῦ ἐνδοτέρου.

Οὐ μακρὰν τοῦ Ἡρακλείου Πορθμοῦ κεῖται ἡ Τετουάν, ὠκοδομημένη ἐπὶ τῆς κατωφερείας λόφου, πλησίον μικροῦ τινος ποταμοῦ, ὅστις σχηματίζει περὶ τὰς ἐκβολὰς του λιμένα διὰ πλοῖα μετρίου μεγέθους. Ἐνεργεῖ δὲ ἱκανὸν ἐμπόριον μὲ τὴν Ἰσπανίαν, Γαλλίαν, καὶ Ἰταλίαν, ἐξάγουσα μαλλίον, κριθὴν, κηρὸν, δέρματα κατεργασμένα καὶ ἀκατέργαστα, βόας, ἡμίονους, καὶ δπόρας, ἐξ ὧν ἡ κοιλὰς τῆς Τετουάν παράγει ἀφθονίαν τῆς ἀρίστης ποιότητος. Αἱ ὁδοὶ εἶναι στεναὶ καὶ ἀστρωτοί. Ὁ πληθυσμὸς ἀναβαίνει εἰς 18,000 κατὰ τὸν Γραβέρηγν, εἰς 40,000 δὲ κατὰ τὸν Σέμπλον.

Πλησίον τῆς ἀνατολικῆς εἰσόδου τοῦ Ἡρακλείου Πορθμοῦ, ἐπὶ τοῦ ἰσμοῦ τῆς μικρᾶς χειρσονήσου τοῦ ὄρους Ἀβύλης τοῦ ἀπέναντι τῆς ἀρχαίας Κάλπης, κεῖται ἡ Ἰσπανικὴ ὠχυρωμένη πόλις Κέουτα, μὲ 9200 κατοίκους ἐκτὸς τῆς φρουρᾶς.—πλησίον δὲ τῆς δυτικῆς εἰσόδου τοῦ Ἡρακλείου πορθμοῦ κεῖται ἡ πόλις Ταγγιέρ, ὅπου διατρίβουσιν οἱ Εὐρωπαῖοι γενικοὶ πρόξενοι. Ἡ Ταγγιέρ εἶναι ὠκοδομημένη ἐπὶ λόφου, ἐγγὺς εὐρυχωροῦ κόλπου· ὑπερασπίζουσι δὲ τὸν λιμένα τῆς τρία μικρὰ φρούρια. Αἱ ὁδοὶ εἶναι πλατύτεραι καὶ εὐχύτεραι παρὰ εἰς ἄλλας πόλεις τῆς αὐτοκρατορίας· ἀλλ' ἐκτὸς τῶν οἰκῶν τῶν Εὐρωπαϊῶν προξένων, καὶ ὀλίγων τινῶν ἀνηκόντων εἰς πλοῦσια ὑποκειμένα, ἄπαντες εἶναι μικροὶ καὶ ἀνάμωστοι. Οἱ Ἰουδαῖοι ἔχουσι ἐνταῦθα διαφόρους συναγωγὰς, καὶ οἱ Λατίνοι μίαν ἐκκλησίαν, τὸ μόνον τοιοῦτον Χριστιανικὸν κατάστημα ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ. Ὁ πληθυσμὸς εἶναι περὶ τὰς 10,000 ἐνεργοῦσι δὲ μικρὸν ἐμπόριον μὲ τὴν Γιβραλτάρ καὶ τὴν Ἰσπανίαν.

Ἐπετα συνέχεια.